

**Nagovor Alojza Šteinerja,
predsednika Zveze slovenskih častnikov
na otvoritvi skupščine ZSČ, 24. marca 2018**

Vsem prijazen in dober dan na redni letni in volilni skupščini Zveze slovenskih častnikov.

Pozdravljam prisotne predstavnike območnih in občinskih ter interesnih združenj, člane predsedstva Zveze, predsednika in člane komisije za nadzor delovanja in komisije za nadzor materialno-finančnega poslovanja Zveze, predsednike odborov pri predsedstvu, dobitnike najvišjih priznanj in zastavonoše ZSČ. Z nami je danes tudi častni predsednik ZSČ, pk Miha Butara in bivši predsednik zveze pk Bojan Potočnik.

Z zadovoljstvom pozdravljam prisotne goste:

- Ministrico za obrambo, ga. Andrejo Katič,
- NGŠ Slovenske vojske, gm, Alana Gederja.
- predsednika ZVVS, gm, Ladislava Lipiča,
- predsednika ZPVD Sever, dr. Tomaža Časa,
- predsednika Zveze društev general Maister, g. Milana Lovrenčiča,
- predstavnika ZZBVNOB g. Staneta Dvogana
- poveljnika 1. br Slovenske vojske, pk Roberta Glavaša,
- predstavnika CVŠ SV in tudi podpredsednika naše organizacije, pk Mirana Fišerja in
- predstavnika PS SV in tudi predsednika naše organizacije Idrija Cerknjo, ppk Branka Tušarja.

Hvala vsem, ki ste z nami.

Spoštovani!

Izteka se zanimivo in četrto leto v mandatu 2014-2018. Danes smo tukaj zato, da to obdobje zaključimo z ocenami o dosežkih, pomanjkljivostih in izzivih za prihodnje. Ker imamo volilno skupščino bomo postavljali ekipo tudi za naslednje obdobje. Ocenjujem, da je bila v preteklem obdobju ZSČ kredibilen

člen v KoDVOS, pa tudi da so bila območna in občinska ter interesna združenja ZSČ pomemben steber v domoljubni fronti na regionalni in lokalni ravni.

ZSČ v samostojni Sloveniji šteje polnih 24 let, ob tem pa ne zanikamo začetkov, ki segajo v leto 1952, ko je bila ustanovljena ZRO, zatem pa so kmalu dodali podčastnike in jo preimenovali v ZROP, sredi sedemdesetih pa oblikovali republiške ZRVS. Smo torej mlada organizacija, kako zanimivo se to sliši ob pogledu na tukaj prisotno in prevladujočo srebrnino v laseh. Mladi smo kot naša država ali naša vojska, čeprav so korenine starejše. To omenjam tudi zaradi tega, ker mineva 50 let od začetkov vzpostavljanja teritorialne obrambe Slovenije, kar so mnogi takrat razumeli kot priložnost za obnovitev slovenske vojske, ki je marca 1945 že drugič poniknila, tistikrat v JA. To je prva primerjava, ki si jo dovolim v povezavi z našo vojsko.

Druga pa je bolj sveža in se navezuje na nedavno medijsko ofenzivo in vsesplošno blatenje naše vojske, zlasti po dogodkih na Počku, ko smo podobnega opisovanja bili deležni tudi za našo zvezo in organizacije. Na vrhuncu kampanje »raztrgane čizme« je na prepoznavnem blogu bil tudi prispevek o Zvezi nerazporejenih častnikov, ali ZNČ – razumi za-ne-č. Po vzorcu kot za SV, kjer bi tudi naj bilo vse znč. Zato so me nekateri naši člani pozivali, da naj pridemo na skupščino z izjavo ali deklaracijo oziroma podobnim in udarnim. Naj ta pričakovanja, poskušam umiriti vsaj z dejstvom, da je članom in članicam v organizacijah ZSČ mar za njeno državo in vojsko. Zato tudi pozivam pristojne, da čimprej sprejmejo ustrezne ukrepe za izboljšanje pripravljenosti obrambno varnostnega sistema in se lotijo konsolidacije stanja v naši vojski. Večina prisotnih je rasla iz nje, se borila v njej in ima še vedno zavidanja vredna pričakovanja ali upanja če hočete.

Na tem mestu in ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vodstvu SV in njenim domicilnim enotam za podporo, dobro sodelovanje in stkane vezi. Na tehničari recipročnosti, pa so včasih tudi stvari, ki se jih ne da natančno stehtati oziroma

obračunati, zlasti, ko gre za ohranjanje korenin. Naj vse navedeno ne bo pozabljeno.

Napovedi, da bo po volitvah treba marsikaj spremeniti, zamenjati in celo premontirati so lahko zelo obetavne in grozeče obenem. Ker v ZSČ končujemo štiriletni mandat, je to lahko napoved tudi novih izzivov. Naš slogan za naslednja štiri leta je « Zmoremo, ker hočemo», ki je kot nalašč nasproti napovedi o družbenem premontiranju. Kam nas bo bližnja prihodnost pripeljala bomo videli. Če bi se primerjali s sorodnimi organizacijami v Evropi, ki sodelujejo v CIOR (častniki) in CISOR (podčastniki), potem bi prej omenjena »premontaža« morala iti v smeri posodabljanja in krepitve ZSČ, ne pa odvoza na smetišče in negiranja. Sicer pa, kdo bi lahko bil pri napovedani demontaži uspešen nasproti 7612 članov, ki prostovoljno delujejo ali hočejo delovati v naših 52 društvih.

Vsem tem gre moje spoštovanje in zahvale. Konkretno pa lahko danes izpostavimo le zaslužne prejemnike najvišjih priznanj ZSČ. Zato, gospo ministrico za obrambo in načelnika Generalštaba Slovenske vojske ter ostale drage goste iz domoljubnih in veteranskih organizacij in Slovenske vojske prosim za razumevanje, da pred njihovimi nastopi najprej prisluhnemo obrazložitvam ob podelitvi priznanj, ki na zanimiv način kažejo delo in prizadevanja naših organizacij.

Hvala lepa.